

PETER BLOK

achtien

Acteur Peter Blok was voorbestemd om gymleraar te worden. Tot hij een folder van de toneelschool onder ogen kreeg.

tekst CHARLOTTE VAN DRIMMELEN

Wat waren uw plannen toen u 18 was?

‘Op mijn 18de zat mijn hoofd vol waterpokken. Ik wilde auditie doen voor de toneelschool, en ironisch genoeg werd me gevraagd een recente foto te sturen. Ik dacht: *‘Fuck it.’* Ik had altijd gedacht na het vwo een sportopleiding te volgen, maar ineens kreeg ik het benauwd van het idee als gymleraar te eindigen. Ook een kantoorbaan zou mij ongelukkig maken, omdat ik constant de neiging zou hebben de leukste van de afdeling te zijn. Ik moest iets met die tomeloze energie van me. Een decaan toverde net op tijd een folder van de toneelschool uit

zijn tas. Nooit aan gedacht! Ze deden gelukkig niet moeilijk over een paar pokken, en ik werd aangenomen in Maastricht. Als jongen uit een veilig gezin was het wennen. Mijn klasgenoten hadden wezenlijke dingen meege maakt en daar door een grotere mond. Ze waren uitgesprokener en wisten bovendien iets van toneel. Ik had een slopende angst om ‘te gewoon’ te zijn. Ik stond onderaan een hoge berg, maar moest en zou de top bereiken.’

‘Bij ons thuis was het niet gebruikelijk over gevoelens te praten’

Wat is ervan terechtgekomen?

‘Ik ben stevig aan het klimmen geslagen en het is een godsgeschenk dat ik kan leven van wat ik wil doen. In Maastricht absorbeerde ik alles omdat ik wist dat ik de juiste weg insloeg. Ik besef dat die opleiding me ook op het vlak van persoonlijke ontwikkeling veel heeft gebracht. Bij ons thuis was het niet gebruikelijk over gevoelens te praten. ‘Hoe gaat het? Goed hoor, jij nog koffie?’ En dat was het dan. Ik heb altijd een zekere ernst met me megedragen en

vanaf mijn 18de hunkerde ik naar een intensief contact. Dat contact vond ik bij mijn vrienden in Maastricht. Met hen kon ik gesprekken voeren, zonder dat er werd geroepen dat het te serieus werd. Nog altijd omring ik me met mensen die het fijn vinden om open te zijn. Niet alleen met vrienden, maar ook met mijn vrouw Maria Goos en mijn twee dochters filosoferen ik over het leven. Zonder die decaan hing ik nu misschien huilend in de ringen aan bijdehante pubers uit te leggen hoe ze een koprol moesten maken.’